

Acolliment dels divorciats (VI)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Acabo la presentació dels criteris pastorals per a l'acollida i acompanyament de les persones divorciades en nova unió civil. Properament arribarà encartat en el Full un document que reuneixi el conjunt d'aquestes sis glosses.

Si la setmana passada parlava de l'accés als sacraments, ara faig el següent contrapunt:

Pero hay que evitar entender esta posibilidad como un acceso irrestricto a los sacramentos, o como si cualquier situación lo justificara. Lo que se propone es un discernimiento que distinga adecuadamente cada caso. Por ejemplo, especial cuidado requiere "una nueva unión que viene de un reciente divorcio" o "la situación de alguien que reiteradamente ha fallado a sus compromisos familiares" (298). También cuando hay una suerte de apología o de ostentación de la propia situación "como si fuese parte del ideal cristiano" (297). En estos casos más difíciles, los pastores debemos acompañar con paciencia procurando algún camino de integración (cf. 297, 299)

Si sempre hi ha hagut persones que han volgut accedir als sacraments sense acollir la veritat sobre les seves vides, més fàcil és encara que n'hi hagi en aquest temps tan paganitzat. Per això:

Siempre es importante orientar a las personas a ponerse con su conciencia ante Dios, y para ello es útil el "examen de conciencia" que propone Amoris laetitia 300, especialmente en lo que se refiere a "cómo se han comportado con sus hijos" o con el cónyuge abandonado. Cuando hubo injusticias no resueltas, el acceso a los sacramentos es particularmente escandaloso.

És possible que quan les persones abandonen la situació

de pecat desitgin immediatament accedir als sacraments. Pot ser, però, que ho vulguin sense prendre consciència del condicionament que suposen les injustícies que hi ha en la seva vida relacional. L'Església oriental sàviament marca un temps d'abstinència de l'eucaristia per a determinats pecats. Es tracta d'un temps que aprofundeix la conversió. Quan calgui, no hem de tenir por de demanar un temps així vinculat a la reparació de les injustícies comeses.

Puede ser conveniente que un eventual acceso a los sacramentos se realice de manera reservada, sobre todo cuando se prevean situaciones conflictivas. Pero al mismo tiempo no hay que dejar de acompañar a la comunidad para que crezca en un espíritu de comprensión y de acogida, sin que ello implique crear confusiones en la enseñanza de la Iglesia acerca del matrimonio indisoluble. La comunidad es instrumento de la misericordia que es "inmerecida, incondicional y gratuita" (297).

Cal evitar que els fidels s'escandalitzin pel fet que s'acosten a combregar persones que viuen en situació canònica "imperfecta". Per això, recomano que es faci la deguda pedagogia sobre els presents criteris i demano a tots els fidels un esforç per comprendre i acollir amb alegria els germans que, degudament acompanyats, van trobant el camí per a una participació més "perfecta" en la vida eclesial.

